

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano/
Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 28 lipca 2016 r. – Sabine Simma Federspiel/Provincia
autonoma di Bolzano, Equitalia Nord SpA**

(Sprawa C-419/16)

(2016/C 392/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sabine Simma Federspiel

Strona pozwana: Provincia autonoma di Bolzano, Equitalia Nord SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 75/363/EWG⁽¹⁾, zmieniony dyrektywą 82/76/EWG⁽²⁾ oraz wspomniany w nim załącznik należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie dla przepisu krajowego takiego jak mający zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, który uzależnia przyznanie wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne od złożenia przez lekarza będącego beneficjentem, oświadczenia o zobowiązaniu do świadczenia przez co najmniej pięć lat pracy na rzecz publicznej służby zdrowia autonomicznej prowincji Bolzano w okresie dziesięciu lat od dnia uzyskania specjalizacji i że w wypadku całkowitego niewykonania zobowiązania zgadza się wyraźnie, aby autonomiczna prowincja Bolzano, jako podmiot finansujący wynagrodzenie, otrzymała zwrot kwoty do wysokości 70 % przyznanej zapomogi wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od momentu wypłaty przez administrację prowincji poszczególnych wkładów?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy zasada swobodnego przepływu pracowników, o której mowa w art. 45 TFUE stoi na przeszkodzie dla przepisu krajowego takiego jak mający zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, który uzależnia przyznanie wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne od złożenia przez lekarza będącego beneficjentem, oświadczenia o zobowiązaniu do świadczenia przez co najmniej pięć lat pracy na rzecz publicznej służby zdrowia autonomicznej prowincji Bolzano w okresie dziesięciu lat od dnia uzyskania specjalizacji i że w wypadku całkowitego niewykonania zobowiązania zgadza się wyraźnie, aby autonomiczna prowincja Bolzano, jako podmiot finansujący wynagrodzenie, otrzymała zwrot kwoty do wysokości 70 % przyznanej zapomogi wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od momentu wypłaty przez administrację prowincji poszczególnych wkładów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy (Dz.U. L 167, s. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniająca dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji lekarskich, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywę 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 43, s. 21).

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-529/13,
Balázs-Árpád Izsák i Attila Dabis/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 lipca 2016 r. przez
Balázsa-Árpáda Izsáka i Attilę Dabisa**

(Sprawa C-420/16 P)

(2016/C 392/11)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Balázs-Árpád Izsák i Attila Dabis (przedstawiciel: adwokat D. Sobor)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Węgry, Republika Grecka, Rumunia i Republika Słowacka

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie T-529/13 i na podstawie art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
 - tytułem głównym, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2013) 4975 final z dnia 25 lipca 2013 r. dotyczącej odmowy rejestracji spornej inicjatywy, zgodnie z żądaniem przedstawionym przez skarżących w skardze, oraz wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie;
 - posiłkowo, na wypadek gdyby Sąd uznał, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia ostatecznego, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnoszą następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 47 karty i art. 92 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem, w szczególności ze względu na niedopełnienie obowiązku informacji w odniesieniu do ciężaru dowodu, ponieważ zdaniem wnoszących odwołanie przed wydaniem wyroku Sąd nie powiadomił stron procesowych o tym, że uznaje za kwestie faktyczne, których należy dowieść w postępowaniu, okoliczność, że realizacja polityki spójności Unii zarówno przez Unię, jak i przez państwa członkowskie zagraża swoistym cechom regionów z mniejszością narodową, oraz okoliczność, że swoiste cechy etniczne, kulturowe, religijne lub językowe regionów z mniejszością narodową można by uważać za poważne i trwałe niekorzystne warunki demograficzne w rozumieniu art. 174 akapit trzeci TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 11 ust. 4 TUE i art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie inicjatywy obywatelskiej⁽¹⁾ z uwagi na to, iż zdaniem wnoszących odwołanie europejska inicjatywa obywatelska, stanowiąca przedmiot sporu, była zgodna z przepisem art. 11 ust. 4 TUE, jako że organizatorzy przedstawili ją w sprawie, w odniesieniu do której ich zdaniem stosowanie traktatów wymaga aktu prawnego Unii, a Komisja Europejska miała kompetencję w zakresie przedkładania odpowiedniego wniosku. Ponadto wnoszący odwołanie twierdzą, że Komisja może odmówić rejestracji proponowanej inicjatywy obywatelskiej z braku kompetencji jedynie, gdy ten brak kompetencji jest oczywisty.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 lit. c) TFUE i art. 174 TUE z uwagi na to, że art. 174 akapit trzeci TFUE wymienia przykładowo okoliczności zakładające poważne i trwałe niekorzystne warunki przyrodnicze lub demograficzne, ze względu na które w ramach polityki spójności Unii należy poświęcić „szczególną uwagę” danemu regionowi.
4. Motyw czwarty dotyczący naruszenia art. 7 TFUE, art. 167 TFUE, art. 3 ust. 3 TUE, art. 22 karty i postanowień traktatów dotyczących zakazu dyskryminacji z uwagi na to, że europejska inicjatywa obywatelska, stanowiąca przedmiot sporu, służyłaby przewidzianej w art. 7 TFUE spójności polityk i działań Unii, sprzyjając uwzględnieniu różnorodności kulturowej i jej utrzymania w ramach tej polityki spójności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. 2011, L 65, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 28 lipca 2016 r. – Ministre des finances et des comptes publics/Marc Lassus**

(Sprawa C-421/16)

(2016/C 392/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État